

Levande och varm

Ulf Lundell

Jag saknar min ungdom
Jag vill inte bli gammal
Vi gick i den varma sommarnatten
Med armarna om varandra
Nu sitter jag fast här
I den här sagan om mej själv
Och jag har nästan ingenting längre
Att räkna in när det blir kväll.

Under lyktorna och träden
Förälskade berusade
Av kärleken och vinet
Av nattens regn och rom
Jag är tämjd nu till slut
Fjättrad av historien
Av det liv jag inte visste
Eller kunde veta nånting om
Det finns en död i medelåldern
Och rebellen själv han vet
Att han borde brunnit upp för längesen
Nu är det mesta ensamhet
Nu är dagarna så långa
Och nätterna en snårig skog
Full av hästar, full av ansikten
Dom som älskade, dom som dog.

Har jag älskat än, har jag levt
Har jag varit ett med livet här
Eller har jag slarvat bort allting
Har jag nånsin varit kär?
Var jag kär där i den varma natten
Eller gör avståndet en lögn
Ljuv nog att bära mej vidare
För att än en gång bli ung.

Du längtar hela livet
Sen en dag tar livet slut
Då vet du äntligen: att leva
Är att ständigt längta ut
Att längta efter kärleken
Efter en enda kort minut
Av hemkomst här i kosmos
Längtan efter Gud.

Är det en ynnest eller en förbannelse
Att ha varit ung på sextitalet?
Vi är ett utdöende släkte nu
Här i staten och Kapitalet
Jag förbanner mina minnen
Som aldrig lämnar mej ifred
Du tror jag är nostalgisk
Men jag tärs av en idé.

Av en dröm som kanske var för bra
För att någonsin bli sann
Jag vill vänja mej vid världen här
Men jag tror inte jag kan

I den varma sommarnatten
Med bara armar om varann
Kanske är det allt, sen inget mer
Det är vad jag tror ibland.

Ingen kan bli ung igen
Men lyktorna är kvar
Under träden i den varma natten
Går dom par om par
Jag vill gå där i ett annat land
Med en kvinna vid min arm
Det här kriget är så meningslöst
Hon är levande och varm
Hon är levande och varm
Hon är levande och varm
Hon är levande och varm
Levande och varm
Levande och varm
Hon är levande och varm.